

Sygn. akt III Ca 802/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Henryk Brzyżkiewicz

Sędzia SO Lucyna Morys - Magiera (spr.)

Sędzia SR (del.) Ewa Buczek – Fidyka

Protokolant Renata Krzysteczko

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2014 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa K. P.

przeciwko W. P.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 7 marca 2014 r., sygn. akt IV RC 623/13

I. zmienia zaskarżony wyrok:

- 1. w punkcie 1 i 2 o tyle, że w miejsce kwoty 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie zasądza kwotę 1.000 zł (tysiąc złotych) miesięcznie;**
- 2. w punkcie 3 w ten sposób, że zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania;**
- 3. w punkcie 4 w ten sposób, że odstępuje od obciążenia powódki kosztami postępowania;**
- 4. w punkcie 5 o tyle, że w miejsce kwoty 120 zł (sto dwadzieścia złotych) nakazuje pobrać kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych);**

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym;

III. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Rybniku) kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

SSR (del.) Ewa Buczek – Fidyka SSO Henryk Brzyżkiewicz SSO Lucyna Morys – Magiera

Sygn. akt III Ca 802/14

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka K. P. domagała się zasądzenia od pozwanego ojca W. P. na swoją rzecz alimentów w kwocie po 1.100 zł miesięcznie, w miejsce alimentów w kwocie po 600 zł miesięcznie, zasądzonych wyrokiem wydanym w 2008 roku. Podawała, że jej potrzeby przez 5 lat znacznie wzrosły, a zasądzone alimenty od pozwanego, które są niskie i spływają nieregularnie nie są w odpowiedniej wysokości, aby małoletnia miała zaspokojone wszystkie swoje potrzeby. Podała też, że pozwany od orzeczenia rozvodu stron nie kontaktuje się z małoletnią powódką, ani nie przekazuje żadnych dodatkowych kwot na jej utrzymanie.

Pozwany W. P. wniósł o oddalenie powództwa w całości, wskazując, że uznaje wzrost potrzeb małoletniej powódki, które w całości zamykają się w kwocie 600 zł miesięcznie. Dodatkowo podał, że obecnie znajduje się w trudnej sytuacji finansowej, z powodu długów związanych z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą i w związku z tym, łożenie alimentów na córkę w kwocie powyżej 600 zł może skutkować tym, że nie będzie w stanie utrzymać siebie i rodziny.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 7 marca 2014 roku Sąd Rejonowy w Rybniku w pkt 1 zasądził od pozwanego W. P. na rzecz małoletniej powódki K. P. alimenty w kwocie po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 09 września 2013 roku płatne do dnia 10 każdego miesiąca do rąk matki małoletniej powódki D. P. z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat, a to w miejsce alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek (...) w R. z dnia 15 lipca 2008 roku, sygn. akt II RC 971/08; w pkt 2 oddalił powództwo w pozostałej części; w pkt 3 zasądził od pozwanego W. P. na rzecz matki małoletniej powódki D. P. kwotę 480 zł (czteryście osiemdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania; w pkt 4 odstąpił od obciążania matki małoletniej powódki D. P. kosztami postępowania; w pkt 5 nakazał pobrać od pozwanego W. P. na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego w Rybniku) kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem kosztów postępowania; w pkt 6 nadał wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Poza sporem było, że małoletnia powódka K. P. urodzona (...) w R. pochodzi ze związku małżeńskiego D. P. i pozwanego W. P..

Ostatnie alimenty na rzecz małoletniej powódki zostały ustalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach, Ośrodek (...) w R. z dnia 15 lipca 2008 roku w sprawie o sygnaturze akt II RC 971/08/5 w wysokości po 600 zł miesięcznie. Wyrokiem tym rozwiązano małżeństwo D. P. i pozwanego przez rozwód. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką stron K. P. powierzono matce, zastrzegając dla pozwanego prawo do współdecydowania o istotnych sprawach małoletniej.

Jak ustalił Sąd Rejonowy, w dacie ustalania ostatnich alimentów małoletnia liczyła 4 lata, miała problemy zdrowotne z górnymi drogami oddechowymi, okresowo chorowała na zapalenie migdałków lub na zapalenie płuc. Każdorazowo podczas choroby matka małoletniej musiała zakupywać dwa inhalatory, koszt jednego inhalatora wynosił 130 zł. Koszt przedszkola wynosił około 170 zł.

Matka małoletniej powódki w dacie orzeczenia rozvodu liczyła 27 lat. Mieszkała z małoletnią powódką i rodzicami, w domu należącym do rodziców. Prowadziła własną działalność gospodarczą - zakład fryzjerski, z czego osiągała dochód rzędu 800 - 1.300 zł.

Pozwany wówczas liczył 28 lat, mieszkał wraz z rodzicami. Prowadził własną działalność gospodarczą zajmując się handlem opalem, z czego osiągał miesięczny dochód w wysokości ok. 1000 złotych. W okresie letnim dorywczo zarabiał 200 - 300zł. W toku sprawy o rozwód zadeklarował, iż będzie łożył na utrzymanie małoletniej alimenty w wysokości po 600 zł miesięcznie.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że powódka obecnie liczy 10 lat i uczęszcza do IV klasy szkoły podstawowej. Cierpi na koślawość kolan, zalecono jej rehabilitację i zajęcia na basenie. Małoletnia jest rehabilitowana raz w tygodniu za cenę 25 zł. Małoletnia z uwagi na otyłość musi mieć specjalną dietę, korzysta z pomocy dietetyka za cenę 200 zł

miesięcznie. Koszt wyżywienia małoletniej wynosi miesięcznie około 400 zł, koszt pomocy szkolnych i podręczników dla małoletniej stanowi wydatek rządu 400 – 500 zł rocznie. Na ubezpieczenie szkolne D. P. w 2013r. wydatkowała 49 zł. Koszt zakupu środków czystości i pielęgnacyjnych dla małoletniej jej matka ocenia na kwotę 100 zł miesięcznie.

D. P. nadal mieszka wraz z córką i rodzicami w domu należącym do jej rodziców, opłata z tego tytułu na jedną osobę to 100 zł miesięcznie.

Jak stwierdzono, małoletnia od września 2013 roku uczęszcza na dodatkowe zajęcia taneczne za cenę 35 zł miesięcznie plus opłaty dodatkowe związane z wyjazdami zespołu. Roczne wadium za stroje stanowi wydatek rządu 100 zł.

Przed zapisaniem do zespołu małoletnia powódka przez okres dwóch lat trenowała na basenie za cenę 30 zł tygodniowo plus opłata za wejście na basen w wysokości 7 zł. Koszt letniego wyjazdu powódki w 2013r. wyniósł 1420 zł.

Ustalono, że w październiku 2013r. D. P. pokryła koszt wizyty okulistycznej małoletniej 59 zł. oraz nabycia dla niej okularów korekcyjnych w wysokości 237 zł.

Uwzględniając powyższe, łączny koszt utrzymania powódki Sąd Rejonowy przyjął na kwotę około 1.200 – 1.300 zł. średnio miesięcznie, uznając wydatki na usługi dietetyka jedynie za przejściowe.

Sąd pierwszej instancji podał, że obecnie matka małoletniej powódki D. P. liczy 32 lata, nadal prowadzi własną działalność gospodarczą, choć w 2013r. wykazywała stratę; zamierza ona kontynuować tę działalność licząc na to, iż ponownie stanie się ona opłacalna.

Pozwany W. P. aktualnie liczy 34 lata, nadal zajmuje się prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie przewozu ładunków i transportu międzynarodowego. Zatrudnia czterech pracowników, ma w leasingu 6 naczep i 4 samochody, jest także właścicielem jednego samochodu nabytego za gotówkę, jest na nim zastaw jako zabezpieczenie kredytu udzielonego przez G. Bank. Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w 2010 roku osiągnął dochód w wysokości 27.813,69 zł, w 2011 roku 24.307,28 zł i w 2012 roku w wysokości 57.975,53 zł. Posiada zadłużenie w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na koncie ubezpieczeniowym za okres od czerwca 2013 roku do listopada 2013 roku, z odsetkami naliczonymi na dzień 31 stycznia 2014 roku w wysokości: FUS 18.781,09 zł, FUZ 6.012,42 zł i (...) 1.576,78 zł.

Pozwany spłaca zadłużenie z tytułu leasingu, które wynosi obecnie około 50.000 zł. W G. Banku 2 – 3 lata temu pozwany zaciągnął kredyt obrotowy, zabezpieczeniem tego kredytu jest ciągnik, na koncie pozwanego powstał debet na 200.000 zł, pozwany ma też pożyczkę na samochód osobowy firmowy, zaciągniętą 2 lata temu, do spłaty pozostało mu ok. 50.000 – 60.000 zł., pożyczkę spłaca w ratach ok. 1.950 zł miesięcznie.

Koszty leasingu, kredytu i pożyczki o ile są spłacane, są wliczane w koszty prowadzenia przez pozwanego działalności gospodarczej.

Jak ustalono, pozwany zawarł kolejny związek małżeński w 2008 roku. Obecnie mieszka z żoną i teściami w domu teściów oraz z dwiema córkami żony w wieku 18 i 23 lat. Na młodszą córkę żona pozwanego otrzymuje alimenty 300 zł., starsza córka nadal się uczy. Żona pozwanego pomaga mu w prowadzeniu firmy. Pozwany z żoną i teściowie łącznie ponoszą opłaty mieszkaniowe.

Według oświadczenia pozwanego jego firma obecnie przynosi straty, które na koniec stycznia bieżącego roku wyniosły ok. 110.000 zł. Kierowca u pozwanego zarabia brutto ok. 2.500 – 3.000 zł, przy uwzględnieniu diet związanych z wyjazdami. Firma pozwanego ma obroty rządu 100.000 – 150.000 – 200.000 zł miesięcznie w zależności od ilości zleceń. Samochody pozwanego jeżdżą wyłącznie do Niemiec, Belgii i Holandii. Jeden zestaw wyjeżdża 3 – 4 razy w miesiącu w trasę. Pozwany jako właściciel nie ma pensji ani diet. Ma dostęp do środków finansowych, ale nie wyznacza sobie w miesiącu jakiejś pensji.

Pozwany wraz z żoną jest właścicielem nieruchomości, złożonych z 2 działek kupionych za ok. 43.000 i 47.000 zł, na których ponad rok temu pozwany wraz z żoną rozpoczęli budowę domu o powierzchni 200 m².

Pozwany ostatni raz widział małoletnią powódkę około cztery lata temu. Zarzuca, iż nie widuje się z córką z przyczyn leżących po stronie byłej żony. Na chwilę obecną pozwany nie ma zaległości w zakresie alimentów na córkę. Z okazji świąt i urodzin przysyła kartki dla córki wraz z drobnymi kwotami pieniężnymi. Ostatnio na święta przesłał córce kartkę i 50 zł.

W tym stanie rzeczy uznał Sąd pierwszej instancji, iż powództwo zasługiwało częściowo na uwzględnienie, w oparciu o normy art. 133 § 1 i 2 krio, art. 138 krio oraz art. 135 § 1 krio; wskazał, że obowiązek alimentacyjny uzależniony jest z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego z drugiej zaś od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Podnosił, że przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć potrzeby, których zaspokojenie zapewni podmiotowi uprawnionemu do alimentów odpowiedni rozwój fizyczny i duchowy. A zatem są to nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji lecz również te, których celem jest stworzenie warunków bytowania stosownie do wieku uprawnionego, stanu zdrowia i innych okoliczności, których uprawniony nie jest w stanie własnymi siłami sobie zapewnić. Należy przy tym podkreślić, że opisane, usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentów powinny być przy tym oceniane całościowo, a zatem nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu, jego środowiska, możliwości zarobkowych zobowiązanych do jego utrzymania, a także całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku.

Sąd Rejonowy zważył, iż ostatnie alimenty na rzecz małoletniej powódki K. P. w kwocie po 600 zł miesięcznie zostały ustalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach, Ośrodek (...) w R. z dnia 15 lipca 2008 roku, w sprawie o sygnaturze akt II RC 971/08 ponad pięć lat temu i uznał, że od tego czasu nastąpiła zmiana po każdej ze stron w zakresie kosztów utrzymania i możliwości majątkowych i zarobkowych.

W dacie ustalania ostatnich alimentów małoletnia powódka liczyła 4 lata, chodziła do przedszkola. Obecnie małoletnia powódka liczy 10 lat i uczęszcza do IV klasy szkoły podstawowej, cierpi na koślawość kolan i nadwagę. Jej aktualny łączny miesięczny koszt utrzymania, przy uwzględnieniu ¼ części kosztów utrzymania domu wynosi około 1.200 – 1.300 zł. Podkreślił Sąd, iż pozwany ostatni raz widział córkę około cztery lata temu, nie utrzymuje kontaktów z małoletnią powódką ani nie pomaga jej matce D. P. w wychowaniu córki.

Sąd uznano, iż od daty ustalenia ostatnich alimentów koszty utrzymania małoletniej powódki niewątpliwie wzrosły, zważywszy na naturalny rozwój dziecka, jego stan zdrowia, zainteresowania oraz ogólny wzrost cen towarów i usług. Upływ okresu ponad 5 lat od czasu poprzedniego ustalenia alimentów sam przez się nie stanowi jednakże podstawy do znacznego podwyższenia kwoty alimentów, niemal – według żądania - o 100 %. Sąd Rejonowy wskazał, że matka powódki realizuje swój obowiązek alimentacyjny wobec córki nie tylko finansowo, ale i poprzez osobiste starania o jej byt i wychowanie. Z kolei pozwany W. P. swój obowiązek alimentacyjny wobec córki ogranicza dołożenia zasądzonych alimentów. Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe - stopa życiowa pozwanego jest wyższa niż matki małoletniej, prowadzi on własną działalność gospodarczą w zakresie transportu, około 2,5 roku temu zainwestował w kupno działek i jest w trakcie budowy domu. Dodatkowo pomaga starszej córce żony w utrzymaniu, a co za tym idzie winien dysponować środkami finansowymi, by łożyć na utrzymanie małoletniej powódki wyższych alimentów.

Mając zatem na względzie poczynione w toku postępowania ustalenia faktyczne i rozważania prawne, Sąd pierwszej instancji podwyższył alimenty od pozwanego W. P. na rzecz małoletniej powódki K. P. z kwoty po 600 zł miesięcznie do kwoty po 800 zł miesięcznie, począwszy do dnia 9 września 2013 roku (data doręczenia pozwanemu odpisu pozwu), płatne do dnia 10 go każdego miesiąca, do rąk matki małoletniej powódki D. P., z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat, w miejsce alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach, Ośrodek (...) w R. z dnia 15 lipca 2008 roku, sygn. akt II RC 971/08, w pozostałym zakresie powództwo oddalając.

Sąd Rejonowy uznał, że zasądzona kwota alimentów leży w granicach możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego i nie spowoduje po jego stronie uszczerbku w usprawiedliwionych kosztach utrzymania siebie i rodziny. Podnoszone przez pozwanego okoliczności co do utraty płynności finansowej jego firmy, nie mogły stanowić podstawy do uznania, iż nie będzie on w stanie sprostać wyższemu obowiązkowi alimentacyjnemu. Pozwany posiada bowiem duże doświadczenie w prowadzeniu działalności gospodarczej (10 lat) na dużą skalę, jego rzeczą jest podjęcie odpowiednich działań ukierunkowanych na poprawę rentowności firmy.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił, uznając że obowiązek partycypowania w kosztach utrzymania małoletniej powódki ciąży też na jej matce. Uwzględniając skalę obecnych potrzeb małoletniej oraz wysokość podwyższonego obowiązku alimentacyjnego pozwanego, ciężar finansowania potrzeb małoletniej będzie obciążał w przeważającym zakresie pozwanego, co jest uzasadnione jego wyższą stopą życiową w stosunku do matki małoletniej, jak i tym, iż to D. P. sprawuje bieżącą, codzienną pieczę nad małoletnią podczas gdy pozwany w ogóle nie uczestniczy w życiu małoletniej.

Z powołaniem na przepis art. 100 k.p.c. zasądzono od pozwanego W. P. na rzecz matki małoletniej powódki D. P. kwotę 480 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 zł tytułem kosztów sądowych.

Na zasadzie art. 102 k.p.c. odstąpiono od obciążania matki małoletniej powódki D. P. kosztami postępowania, zważając na jej sytuację majątkową.

Apelację od tego wyroku w zakresie pkt 2 wniosła powódka, domagając się jego zmiany i zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki alimentów w wysokości po 1000zł (tysiąc złotych) miesięcznie oraz obciążenie pozwanego kosztami postępowania odwoławczego. Zarzucała naruszenie prawa materialnego w postaci art. 133 krio w zw. z art. 138 krio i art. 135 krio przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, iż z jednej strony małoletniej potrzeby zamykają się kwotą 800zł miesięcznie i takie ma możliwości pozwany, podczas gdy potrzeby powódki są większe i mogłyby zostać zaspokojone sumą 1000zł miesięcznie, pozostającą w zasięgu finansowym pozwanego.

Podnosiła, iż doszło do naruszenia prawa procesowego w postaci art. 233 § 1 kpc poprzez dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego zamiast oceny swobodnej, która winna skutkować zasądzeniem alimentów w wysokości po 1000zł miesięcznie, przy uwzględnieniu statusu majątkowego pozwanego i potrzeb powódki.

Wskazywała ostatecznie na sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przez ustalenie, że pozwany ma znaczne możliwości zarobkowe, a równocześnie przyjęcie, że wystarczające alimenty wynoszą 800zł miesięcznie.

Skarżąca motywowała, że pozwany osiąga znaczne dochody, żyje na wysokim poziomie, a zasądzone dotychczas alimenty nie zapewniają powódce podstawowych potrzeb w zakresie zajęć dodatkowych związanych z jej stanem zdrowia oraz nie pokrywają nawet części kosztów wypoczynku wakacyjnego.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie na jego rzecz od skarżącej zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powódki musiała odnieść skutek.

Podzielić wypadało ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji, poczynione w zakresie istotnym dla rozpoznania sprawy prawidłowo, w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy. Stąd ustalenia te Sąd Odwoławczy przyjął za własne, bez konieczności ponownego przytaczania. Ustalenia faktyczne oparto w istocie o treść przesłuchania stron oraz dokumenty złożone przez nie do akt sprawy, a których żadna ze stron nie podważała co do wiarygodności i miarodajności dla poczynienia poszczególnych ustaleń. Zarzut naruszenia art. 233 § 1 kpc nie mógł zostać

zaakceptowany, mógłby on najwyżej odnosić się do prawidłowości oceny prawnej ustalonego stanu rzeczy, dokonanej przez Sąd Rejonowy. Faktycznie żadnych mankamentów postępowania dowodowego w zakresie ustaleń faktycznych skarżąca nie przedstawiła.

Podobnie sytuacja ma się w odniesieniu do zarzutu sprzeczności istotnych ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego; apelująca nie sprecyzowała, jakie ustalenia zostały poczynione w sprzeczności z którymi konkretnie środkami dowodowymi. Godzi się jedynie wskazać, że także zarzut nieprawidłowości przyjęcia za wystarczające dla zaspokojenia potrzeb małoletniej alimentów w zasądzonej wysokości należy do sfery oceny prawnej stwierdzonych w sprawie okoliczności.

Zasadnym natomiast okazał się być zarzut naruszenia prawa materialnego w postaci art. 133 krio w zw. z art. 138 krio i art. 135 krio przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie. Wskazać wypada, że słusznie oceniono rozmiar usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki na kwoty około 1200 – 1300 zł miesięcznie, zważywszy jej stan zdrowia, wiek, etap edukacji. Korekty wymagała jedynie ocena zdolności majątkowych pozwanego.

W tej mierze skupił się Sąd Okręgowy na rozmiarze prowadzonej działalności gospodarczej pozwanego, jej charakterze oraz wysokości obrotów jego firmy. Mając na uwadze doświadczenie pozwanego w prowadzeniu własnej firmy, wysokość jego przychodów i kosztów, uznał Sąd drugiej instancji, że winien on ograniczyć koszty tak, by osiągnąć większy dochód; posiada nadto ku temu realne możliwości oraz stosowne doświadczenie. Matka powódki prowadzi natomiast działalność gospodarczą na o wiele mniejszą skalę i ze słabszym skutkiem, ponadto świadczy wyłączną opiekę rodzicielską nad małoletnią, czego nie czyni pozwany w ogóle.

Godzi się wskazać na poziom życia prowadzonego przez pozwanego, będącego właścicielem nieruchomości, na której wraz z żoną buduje dom, luksusowego samochodu, spędzającego urlopy za granicą oraz uczestniczącego w kosztach utrzymania córki żony, co do której nie ma obowiązku alimentacyjnego. Sąd Odwoławczy zważył, że małoletnia powódka ma prawo do życia na poziomie swojego ojca, który nadto winien dzielić się z nią każdym najmniejszym dochodem.

W realizacji powyższych warunków, uznał Sąd Okręgowy, iż alimenty w wysokości po 1000zł miesięcznie będą adekwatne do potencjalnych możliwości majątkowych pozwanego, który winien zintensyfikować działania w celu obniżenia kosztów prowadzonej działalności i powiększenia dochodów dla zapewnienia powódce środków niezbędnego utrzymania i umożliwienia jej życia na poziomie rodzica. Wymogów tych nie spełniały natomiast alimenty w zasądzonej przez Sąd pierwszej instancji wysokości 800zł miesięcznie. Zasadnym był zatem zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego podnoszony w apelacji i skutkować musiał ingerencją instancyjną w zaskarżone rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego.

Z tych przyczyn zmieniono zaskarżony wyrok w pkt 1 i 2 we wskazany wyżej sposób, na zasadzie art. 386 § 1 kpc.

Konsekwencją tego była zmiana wyrzeczenia o kosztach postępowania zawartego w pkt 3 poprzez zasądzenie z tego tytułu na zasadzie art. 100 zd. 1 kpc na rzecz powódki od pozwanego kwoty 600zł, mając na uwadze częściowe uwzględnienie powództwa oraz rozmiar poniesionych przez strony kosztów procesu.

Odstąpiono od obciążenia powódki kosztami sądowymi na zasadzie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 102 kpc, mając na uwadze, że nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie jako uprawniona do alimentacyjnego świadczenia od pozwanego; określenie w pkt 4 orzeczenia Sądu pierwszej instancji jako strony jej matki było natomiast nieprawidłowe i wymagało korekty.

Zmieniono nadto zaskarżony wyrok w pkt 5 nakazując pobrać od pozwanego kwotę 240zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych w zakresie opłaty od pozwu na zasadzie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 zd. 1 kpc.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc, zasądzając od pozwanego jako przegrywającego na rzecz wygrywającej powódki kwotę 300zł. Sumę tę stanowi wynagrodzenie pełnomocnika powódki będącego adwokatem, obliczone zgodnie z § 6 pkt 3 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Nakazano nadto pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rybniku kwotę 120zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych w postaci opłaty od uwzględnionej w całości apelacji, od których powódka była zwolniona, na zasadzie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

SSR (del.) Ewa Buczek – Fidyka SSO Henryk Brzyżkiewicz SSO Lucyna Morys – Magiera